

På sporet af balancen

(Foto: Bax Lindhardt/Scanpix)

Denne måned fejrer S-R-SF-regeringen sit ét års jubilæum. Det samme gør Margrethe Vestager, der for 12 måneder siden tiltrådte som øverste chef for det nyoprettede Økonomi- og Indenrigsministerium. Radikal Politik har mødt partilederen til en snak om tiden, der er passeret, om fremtiden, om forandringer og om at finde balancen mellem yderpunkterne.

Interview med Margrethe Vestager
Af Jesper Boe Jensen

Jeg sidder på sofaen i Margrethe Vestagers kontor i Økonomi- og Indenrigsministeriet i Slotsholmsgade 10 i København. Foran mig er to ansatte ved i lyn fart at rydde af fra forrige møde, som åbenbart just er blevet afsluttet. Ministeren selv er her ikke. Hun har udnyttet dette mikroskopiske hul i sin kalender mellem to aftaler til at rende i kantinen efter frokost.

Hele huset har denne summende atmosfære af arbejdsomhed og effektivitet. Jeg blev forvist fra ministeriets venteværelse, fordi malere netop havde rigget deres udstyr op og var gået i gang med at give væggene en omgang. Min tur op ad trappen til ministerens kontor var en slalomrute mellem travle embedsmænd og sekretærer, der med papirstakke under armene fór målrettet mod deres bestemmelsessted.

Resultaterne står tilbage

Pludselig bruser Margrethe ind af døren. Travl men ikke stresset. Bestemt men smilende. Vi sætter os ved det nu afryddede mødebord. Ministeren spørger, om det er i orden, at hun indtager sin frokost, samtidig med vi gennemfører interviewet. Det er det eneste tidspunkt på dagen, hvor der lige er tid.

"Jeg sagde, da jeg stoppede som undervisningsminister i 2001, at jeg aldrig nogensinde ville komme til

at arbejde så meget igen. Det må jeg sige, jeg har gjort til skamme det sidste års tid," ler hun.

Jeg spørger, hvordan det så er gået – dette første, travle år af centrum-venstre regeringens levetid?

"Jamen, på den ene side har der jo været kommentator-Danmark, der har råbt "Tumult". Og på den anden side, så har vi så siddet med et ret velfungerende politisk hold og lavet resultat på resultat på resultat. De to ting har kendetegnet det første år på samme tid. Men jeg tror, at når vi engang kigger tilbage, så vil det være resultaterne, der står der."

Men hvad er det så for resultater, regeringen har opnået? Ifølge Margrethe har det handlet om at gøre to ting på én gang:

"Med den ene hånd har vi arbejdet langsigtet med at sikre tillid til dansk økonomi, hvilket vil sige, at vi har fået gennemført reformer, der trækker stadig flere ind på arbejdsmarkedet og sikrer, at der er styr på vores budgetter. Det er ting som tilbagetrækningsreformen, reform af førtidspension og fleksjob samt skattereformen. Og med den anden hånd har vi sørget for at gøre de konkrete ting, der kan skaffe beskæftigelse nu og her. Det er ting som kickstarten, aftalen om at renovere offentlige boliger, udbetaling af efterlønsbidrag og energiaftalen, ►

► der sørger for, at der bliver investeret massivt i vedvarende energi.”

Regeringens største bedrift

Hun har en tilbøjelighed til at gøre dette, Margrethe, opsøge balancen mellem to modpoler. Balancen mellem det kort- og det langsigtede, balancen mellem det positive og negative. Balanceakten går igen i indretningen af hendes kontor, der på den ene side er afdæmpet og klassisk næsten som et Eckersberg maleri, og på den anden side er prydet af moderne kunst og popart i pangfarver. Jeg beder hende om at sætte ord på to andre modpoler: regeringens største bedrift og største udfordring fra de forgangne tolv måneder:

”Jeg tror, at det, at vi lykkedes med at lave en bred aftale om skattereformen, er det bedste. Det var en god og rigtig aftale, især fordi folk som kommer ind på arbejdsmarkedet – også i lavtlønsjob – får noget ud af det. Den største udfordring i det forgangne år har været, at vi jo er tre partier, som ikke har været i regering med hinanden før og som har haft forskellige positioner i valgkampen. Det har vi lært noget af, og vi lærer stadig hver eneste dag.”

”For mig er Radikale Venstres sociale profil, at vi fokuserer på at skabe muligheder for folk, uanset baggrund.”

En historisk forpligtelse

Således drejer partilederen emnet ind på fremtiden. Vi har talt om tiden, der er passeret, nu skal vi se fremad. På Radikale Venstres sommergruppemøde beskrev Margrethe Vestager, hvordan regeringen nu tager hul på anden fase af sit politiske projekt. Hvor første fase bød på hardcore økonomiske reformer, vil man i tiden, der kommer, lægge fokus på den enkeltes færdigheder. Derfor er indsatsen for uddannelse, forskning og viden også en af de højeste prioriteter i regeringens finanslovsforslag. Margrethe uddyber:

”Jeg tror, de fleste radikale er enige med mig i, at vi har en historisk forpligtelse til at lægge vægt på uddannelse og forskning. Det er jo noget, som også tidligere radikale har arbejdet hårdt for, både i regering og i opposition. Fordi vi vil skabe et samfund, hvor folk oplever, at der er brug for dem og deres kompetencer. Der betyder uddannelse meget. Det giver folk en plads på arbejdsmarkedet.”

Men visse politiske modstandere har ikke givet meget for dette radikale ønske om at få flere ind på arbejdsmarkedet. Tværtimod er Radikale Venstre de seneste måneder blevet beskyldt for at mangle en social profil. Jeg spørger partilederen, hvordan hun har det med den kritik. Igen peger hun på behovet for at finde balancen mellem to umiddelbare modsætninger:

”Diskussioner om vores sociale profil har altid været tilbagevendende i Radikale Venstre. Det hænger nok sammen med, at vi har et socialliberalt holdningsfundament. Og derfor har vi brug for løbende at diskutere, hvordan vi finder balancen mellem de to led. Vi diskuterer jo også vores liberale profil, når vi snakker om cykelhelme, rygeforbud osv. For mig er Radikale Venstres sociale profil, at vi fokuserer på at skabe muligheder for folk, uanset baggrund. Det gælder både uddannelsesområdet og arbejdsmarkedet. Der skal være plads til, at alle kan bidrage.”

Er der mere tilbage at kæmpe for?

Vi har nu talt om det år, der er gået og det politiske efterår, som står for døren. Jeg beder ministeren om at kigge længere frem. Regeringen har kastet sig over økonomi og uddannelse. Punkterne i regeringsgrundlagets to-do-liste er snart hakket af. Er der overhoved mere tilbage for Radikale Venstre at kæmpe for i en overskuelig fremtid?

”Én ting er at sætte små hakker. Noget andet er, at virkeligheden forandrer sig. Det er ikke nødvendigvis det samme. Det er ikke nok blot at forhandle i tre uger og så gå op og ned i Folketingssalen at stemme en lov igennem. Meget politiske arbejde gøres jo der, hvor vi ændrer vores rutiner og måder at organisere os på fx i den offentlige sektor.”

(Foto: Bax Lindhardt/Scanpix)

Margrethe kigger ud i rummet, kontoret i det ministerium, der blev oprettet i forbindelse med S-R-SF-regeringens tiltrædelse i oktober 2011.

”Se nu bare det her nye ministerium, som snart er et år gammelt, hvor lang tid det har taget for os, at frugten er økologisk, at vandet kommer i kander, at malingen nede i venterummet, hvor du kom ind, er naturmaling – altså hvor lang tid det tager, før forandringer får gennemslag. Og hvor meget politisk ejerskab det kræver at holde fast og sige: ”Vi vil det her!” Derfor håber jeg også på et rigtig godt kommunal og regionalvalg i 2013, som kan give en stærk radikal repræsentation både i kommuner og regioner. For det er dér, man har det helt konkrete politiske ledelsesansvar for, at vi kan tilrettelægge tingene anderledes og bedre, end vi gør i dag.”

Gennemført spændende hver eneste dag

Men hvordan har det så været? Hvordan har hun, kvinden inde i ministeren, oplevet det år, der er gået, siden hun for første gang satte sig i ministerstolen i Slotsholmsgade 10?

”Det har været gennemført spændende,” siger hun med eftertryk, ”hver evig eneste dag.”

Jovist. Men er der tid til et privatliv, tid til at holde fri, snager jeg.

”Ja, det er der faktisk. Jeg beslutter mig for, hvornår jeg holder fri, og så gør jeg det. Og det er jo dels med bevidstheden om, at ellers bliver jeg sindssyg, men også fordi, der er nogle ting, som man bare ikke

kan vente med at gøre, til man får tid. Min datter går til dans, og hun dansede på plænen i Tivoli med sit hold i går. Der havde jeg hidkaldt hele familien, lavet chili con carne, bagt kage og sat brød over, så vi kunne gå hjem at spise middag alle sammen bagefter. Det kan jeg ikke gøre om to år, det skal man gøre nu.”

”Jeg håber på et rigtig godt kommunal og regionalvalg i 2013, som kan give en stærk radikal repræsentation både i kommuner og regioner. For det er dér, man har det helt konkrete politiske ledelsesansvar”

En anden ting, der skal gøres nu, er at sige tak for i dag. Interviewet er slut. Jeg har fået 30 min. af ministerens tid, og de er ved at være opbrugte. Margrethe siger farvel, smilende og uden stress, selvom næste punkt i kalenderen nærmere sig med hastige skridt. Jeg tager mine ting og forlader ministerkontoret, zigzagger mig udenom travle medarbejdere, går ned ad trappen og kommer forbi venteværelset. Malerne knokler stadig. Arbejdet skrider frem, og væggene er faktisk begyndt at skifte farve. Den forandring, Margrethe talte om, er allerede så småt begyndt at blive til virkelighed for øjnene af mig.

Tak for et godt landsmøde

Kære radikale medlem,

Tak for et godt landsmøde. Jeg ved godt, det er helt banalt, men hvor bliver man dog i godt humør over at være til et arrangement, hvor deltagerne så åbenlyst nyder hinandens selskab, også dem der er på hver sin side af en given politisk duel.

Under workshoppen lørdag fik vi alle rigtig nyttigt input til kommunal- og regionsrådsvalgkampen, og søndag fik vi vedtaget resolutionen med rammerne for den centrale del af arbejdet med valgkampen. Nu er det bare med at komme videre. Jeg ser frem til, at vi står med stærke kandidatlistes over hele landet. Søndag nåede vi lige at give Marianne prisen til Eva Smith og høre hendes overbevisende indlæg for at bedre vilkårene for børnene i asylcentre, før regeringen fik taget næste skridt med at forbedre vilkårene via en ny aftale med Liberal Alliance.

Menneskerettighedsforkæmperen Amira Yahyaoui fra Tunesien leverede et blændende indlæg til fordel for fortsat vestlig støtte til det arabiske forår, selvom hun også var fuldstændig hudløs ærlig om de problemer der også er med processen. Hendes indlæg gav den reneste kontrast til de indlæg på DF's samtidige landsmøde i Herning, som vi kunne følge via medierne.

Lørdag aften fejrede vi Marianne Jelveds 25-års jubilæum som folketingsmedlem, og den socialdemokratiske transportminister Henrik Dam Kristensen fik også i sin festtale fremhævet Mariannes person som en del af DNA'et i regeringssamarbejde i 90'erne.

Som led i landsmødet gennemførte vi vores resolutionsproces helt uafhængigt af, at vi er i regering. Det er en del af vores kultur, og det glæder mig, at trods at par enkelte skæve mediehistorier, så virkede det som om, at pressen som helhed har forstået, at det er vores arbejds metode, og at det ikke betyder, at vi som parti er mindre loyale overfor de politiske kompromisser med andre partier, vi er del i.

Radikal Ungdoms formand, Ditte Søndergaard, lagde i sit indlæg vægt på, at Radikal Ungdom synes, at balancen mellem personlig frihed og regulering i partiets politik er forkeert, og en række af resolutionerne viste da også, at det er et område, vi kommer til at arbejde videre med.

I forhold til partiets regnskab talte vi om den nye åbenhed om vores modtagne støtte. Radikale Venstre fik 9,5% af stemmerne ved at bruge 7% af det estimerede samlede valgkampsbudskab. Nu glæder vi os til at høre, hvem der støtter de andre partier.

Alt i alt et forrygende landsmøde der giver masser af energi til at arbejde videre.

**Klaus Frandsen
Landsformand**

Skoleklar

Der er flere og flere børn, der bliver nødt til at gå børnehaveklassen om. Det mener børne- og undervisningsordfører for Radikale Venstre Lotte Rod er et problem. Derfor foreslår hun nu at indføre en forsøgsordning, der skal introducere fælles ledelse i skoler og børnehaver.

"Vi taler tit om børn, der ikke er klar til skolen. Men måske skulle vi begynde at snakke om skoler, der ikke er klar til at modtage børnene," siger hun.

Ordningen vil få skolelærere og børnehavepædagoger til at arbejde bedre sammen samt sikre en bedre sammenhæng i børnenes liv, mener Lotte Rod.

Ny asylaftale

Regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance har indgået en ny asylaftale, der skal sikre asylansøgere bedre vilkår.

Aftalen indebærer, at asylansøgere efter seks måneder får mulighed for at bo og arbejde udenfor asylcentre, mens deres sag behandles. Prisen for dette er, at asylansøgerne samarbejder omkring deres hjemsendelse, hvis de bliver nægtet asyl i Danmark.

Derudover giver den nyindgåede asylaftale børnefamilier mulighed for at flytte ind i særligt børnevenlige boliger. Endelig afsættes der 30 millioner kroner til uddannelse og aktivering af asylansøgere.

Fokus på innovation

Det danske uddannelsessystem trænger til nye ideer. Derfor vil Radikale Venstre sætte mere innovation på skoleskemaet fra folkeskolen til kandidatuddannelser og alt derimellem.

Den radikale forskningsordfører Sofie Carsten Nielsen mener, at det vil gøre de studerende mere parate til at hjælpe Danmark med at skabe vækst og arbejdspladser og få nye ideer til gavn for både det offentlige og det private.

Helt konkret foreslår Sofie Carsten Nielsen innovationslæringsmål til uddannelsesinstitutionerne, merit for innovationsundervisning og forløb på tværs af forskellige fag med casebaserede undervisningsformer.

Jelved fejrer jubilæum

8. september 1987 blev Marianne valgt til Folketinget i Roskildekredsen. Derfor kan Radikale Venstres folketingsgruppes nestor netop nu fejre 25-års jubilæum som MF'er.

Karrieren på tinge har bragt hende vidt omkring. Bl.a. har hun været leder af partiet i perioden 1990-2007, økonomiminister i 90'erne og har siden valget sidste år været gruppeformand.

Marianne Jelved fylder 70 næste år men har ingen planer om at lade sig pensionere af den grund. Hun er da netop også lige blevet genopstillet i sin kreds i Hjørring.

Sådan var det jo – report

Der var grund til at smile på Radikale Venstres landsmøde 15.–16. september. Siden sidste landsmøde havde de fremmødte medlemmer af Radikale nemlig set deres parti indgå i den første centrum-venstre regering i ti år. Og mens reformerne er rullet ud over det politiske landskab, er tilfredsheden steget.

Af Kristoffer Kræn Sørensen / Foto: Kim Vadskær

Det skete i de dage i september 2011. Ti års borgerligt styre blev væltet med Radikale Venstres afgørende mandater til grund.

Præcis et år efter valgsejren var omkring 550 delegerede mødt op på Nyborg Strand til det årlige radikale landsmøde. Og selvom efterårsvejret ruskede i trækrønerne, og slog bølger i Storebælt, var der varme i den radikale delegation. I virkeligheden sagde politisk leder Margrethe Vestager det meget præcist kun ganske få timer inde i landsmødet.

”Da vi holdt landsmøde sidste år, var der fem dage til valget. Dengang var vi ni medlemmer af Folketinget. I dag er vi 17. Dengang sad vi i opposition på 10. år. I dag sidder vi i regering. Dengang talte vi om en efterlønsreform. I dag er den gennemført. Dengang sagde vi klart nej til pointsystemer for familiesammenføring. I dag er de afskaffet. Som sagt, der er meget at være stolt af.”

Og sådan blev det så. Talerne på førstedagen udtrykte megen stolthed over de radikale aftryk på regeringsgrundlaget, og særligt blev det bemærket, at de fire radikale mærkesager, grøn vækst, økonomi, mangfoldighed og uddannelse, er et fundament i regeringsgrundlaget.

Pip fra baglandet

I løbet af hele weekenden florerede den politiske debat. Både i salen, hvor resolutionerne blev diskuteret, som det er en tradition på det radikale landsmøde. Men også på Twitter, hvor baglandet ”pippede” løs.

Blandt andet bemærkede det radikale medlem, Daniel Nyboe med henvisning til Dansk Folkepartis landsmøde i Herning: ”På #rvlm12 er der afsat timevis til debat om 117 politiske emner blandt alle medlemmer. Hvordan ser det ud med demokratiet på #dfãm12?”

Gæstetaler vakte begejstring

Senere lørdag fulgte årets gæstetaler - tunesiske Amira Yahyaoui, leder af en tunesisk menneskerettighedsorganisation. Hendes tale kredsede om almindelige tuneseres manglende rettigheder i hverdagen. ”Alt vi ønsker, er de samme rettigheder som jer,” gentog hun, inden hun modtog en af landsmødets største bifald.

Trine Nebel, medlem af Radikale Venstre, tweetede under talen: ”Hold nu kæft! Retorikeren sidder med ståpels og strubeforsnævring. SÅDAN skal en tale holdes: Amira Yahyaoui.”

Jelved fejret

Lørdagens traditionelle festmiddag bød på fejring af Marianne Jelved, der blev valgt ind i Folketinget for 25 år siden. Efter rosede ord fra Vestager, var det den socialdemokratiske transportminister Henrik Dam Kristensen, der med vanlig lune skabte stemning ved langbordene. Særligt da den socialdemokratiske minister, muligvis ved en fejl, startede en sætning med ordene: ”Vi radikale har jo altid...”

Lørdagen endte med dans og tant, og søndagen kom. Dagen bød på genvalg af landsformand Klaus Frandsen og valg til hovedbestyrelsen. Så blev det tid til uddelingen af årets Marianne-pris. Prisen gives til en person, der har ydet en ”uegennyttig indsats for liberale værdier.” Årets prismodtager blev juraprofessor Eva Smith, der i mange år har kæmpet en kamp for bedre vilkår for mennesker, særligt børn, i asylcentre.

Eva Smith erklærede, at hun var stolt over at modtage prisen og fortsatte med ordene: ”Børnene i asylcentre traumatiseres og ødelægges. De børn, der har det dårligst, er de børn, der er født i asylcentre”.

Endnu et stående bifald, og endnu et radikalt landsmøde var overstået.

Age fra landsmødet 2012

(Foto: Claus Bjørn Larsen / Scanpix)

Fremtidens forsvar

Specialisering, professionalisering og rationalisering – det er nøgleordene for Zenia Stampe, når forhandlingerne om at finde besparelser for 2,7 mia. kroner i forsvaret går i gang dette efterår. Her fortæller hun Radikal Politikens læsere, hvad besparelserne kommer til at betyde for fremtidens forsvar.

Interview med Zenia Stampe, forsvarsordfører
Af Jesper Boe Jensen

Hvorfor skal der spares på forsvaret?

"Der skal spares på forsvaret som led i de generelle besparelser i staten. Besparelserne bidrager til at skabe økonomisk holdbarhed og tilvejebringe råderum til investeringer i uddannelse og skattelettelser. Besparelserne betyder, at forsvarets samlede ramme reduceres med 2,7 mia. kr., svarende til 15 pct. af det samlede forsvarsbudget. Besparelserne skal indføres allerede fra 2013."

Du har sagt, at besparelserne skal foregå ud fra tre principper: Specialisering, professionalisering og rationalisering. Hvad ligger der bag de ord?

"Et lille land som Danmark kan og skal ikke have alle redskaber i værktøjskassen. Vi skal derfor bruge anledningen til at finde ud af, hvilke operationstyper vi vil bidrage til i fremtiden, hvilken rolle vi gerne vil spille i dem og dermed også hvilke operative kapaciteter, vi skal satse på eller vælge fra. Specialisering er en nødvendig konsekvens af besparelserne men rummer også muligheden for indflydelse, da vi på

den måde tager klart stilling til, hvilke typer missioner vi ønsker at understøtte.

Med professionalisering mener jeg en afskaffelse af værnepligten, da den både er dyr og unødvendig set i lyset af den store og brede interesse for en karriere i forsvaret. I dag er det sådan, at forsvaret kun er i stand til at skrive kontrakt med en meget lille del af de mange værnepligtige, der faktisk ønsker sig en karriere i forsvaret.

Kasernstrukturen er gradvist blevet slanket gennem de sidste forlig, men forsvaret spilder stadig alt for mange penge på tomme bygninger, dobbeltadministration og unødvendig transport. Der er selvfølgelig stærke lokale interesser på spil, men vi har en forpligtelse til at organisere forsvaret ud fra forsvarspolitiske hensyn."

Kommer besparelserne til at betyde den endelige afskaffelse af værnepligten?

"Det kan jeg ikke forestille mig, da de borgerlige vil være stærkt imod. Men jeg tror, at der bliver tale om en større omlægning, hvor vi kun bevarer værnepligten dér, hvor den rent faktisk giver mening og i øvrigt baserer den på fuld frivillighed."

Dansk Folkeparti og andre har været fremme med hård kritik af, at besparelserne kan ende i kasernelukninger. Hvad er Radikale Venstres holdning til besparelser på kasernerne?

"Vi er tilhængere af kasernelukninger men synes selvfølgelig, at der fortsat skal sikres en rimelig geografisk spredning af de tilbageværende kaserner. Så vi lukker og samler gerne kaserner, men vi vil aldrig tale for at klumpe dem sammen omkring København."

Danmark er et lille land. Er det virkelig nødvendigt, at vi har et militær, der også kan være til stede i udlandet?

"Man kan jo ikke sige, at der lurer en territorial trussel mod Danmark for tiden. Men dansk forsvarspolitik handler ikke længere bare om at forsvare sig selv eller sine nærmeste mod en potentiel

angrebskrig. I dag har det danske forsvar først og fremmest til formål at bidrage til at håndhæve den liberale verdensorden. Fordi vi hylder værdierne. Men også fordi det til enhver tid vil være i et lille land som Danmarks interesse at fremme en international retsorden, hvor det er ret, og ikke magt, der er det afgørende."

Hvordan synes du fremtidens forsvar skal se ud?

"Vi skal ikke kunne alt, men det vi kan, skal vi til gengæld være nogle af de bedste til. Jeg mener, at vi skal satse på to ting: De meget specialiserede indsatser og lokal kapacitetsudvikling. Til gengæld synes jeg, at vi skal overlade det mandskabstunge arbejde med langsigtet stabilisering til regionale aktører, som vi fx ser lige nu i både Afrika og Mellemøsten."

Hvad tror du, at Radikale Venstre kan komme igennem med under forhandlingerne?

"Jeg tror desværre, at det bliver svært at overbevise de andre om radikale til- og fravalg. Stemningen synes mere at gå i retning af besparelser på administration. Og her er der også mange lavthængende frugter, som det ville være en skam at overse. Men jeg tror, at vi vil se en gradvis bevægelse mod specialisering, men sandsynligvis under en anden overskrift end besparelser. Jeg tror, at vi vil få indrømmelser i forhold til både kasernstrukturen og værnepligten, omend vi heller ikke her vil høste den fulde gevinst."

Efteråret 2012 byder på benhårde forsvarsforhandlinger mellem regeringen og de borgerlige partier. Her skal findes besparelser på 2,7 mia. kroner årligt, hvilket svarer til godt 15 procent af forsvarets budget. Forslaget om at spare på forsvaret blev oprindeligt fremsat af VK-regeringen, som led i en økonomisk genopretningsplan i april 2011. Den gang lød sparekravet på 2 mia. kroner, men S-R-SF-regeringen forhøjede i forbindelse med sommerens skatteaftale beløbet til 2,7 mia. kr.

Radikal Ungdom: Sæt spotlight på socialpolitikken

Lad mig slå det fast med det samme, for Radikale Venstre glemmer det af og til: Det ikke er op til staten at diktere det gode liv. Men det er vores fælles opgave som samfund at sikre, at alle borgere reelt har muligheden for at udvikle sig og nå sit potentiale. Det er derfor afgørende med en mangfoldig socialpolitik, som sigter mod at inddrage og inkludere alle i samfundet. Det er netop balancen mellem friheden til at være den, man er, og støtten til at blive den man gerne vil være, der er afgørende som radikal.

Regeringen har fået gennemført vigtig socialpolitik. Afskaffelsen af fattigdomsydelserne, opprioriteringen af psykiatrien gennem SATS-puljen og renoveringsinvesteringer i socialt boligbyggeri er alle vigtige indsatsområder. Men det er ikke nok.

Radikale Venstre bør gå regeringens andet leveår i møde med et fornyet fokus på de grupper, der i dag falder igennem samfundets revner. Det drejer sig om unge, der ikke klarer sig igennem uddannelsessystemet. Om fattige ældre uden sikkerhedsnet og dem, der helt står uden hus og hjem. Det er grupper, som er blevet overset og overdøvet i den larmende debat om efterløn og dagpenge.

Vi står midt i en tid med mange udfordringer, der kræver vores opmærksomhed. Men vi har ikke råd til at glemme den sociale dimension. Det er altafgørende for et samfund og dets udvikling, at mennesker og deres valgmuligheder ikke begrænses af deres sociale baggrund. Socialpolitikken er dermed også en afgørende investering i fremtidens Danmark. Et Danmark, hvor ingen bliver skyllet ud af systemet med barndommens badevand eller bliver glemt i behandlingssystemets mørke afkroge.

Radikal socialpolitik skal være kendetegnet ved, at vi sætter ind dér, hvor hjælp og støtte gør den største forskel. Vi skal gøre op med spreddehags-filosofien og i stedet have modet til at skelne mellem en velnæret middelklasse med fast ejendom og den voksende underklasse uden uddannelse, job og egen bolig. Op mod 65.000 børn vokser i dag op i fattigdom i Danmark, socialt udsatte mænd lever i gennemsnit 21,6 år kortere end andre mænd, mens socialt udsatte kvinder gennemsnitligt dør 17,4 år tidligere end andre kvinder. Det har vi som samfund et ansvar for at føre til ophør.

En målrettet socialpolitik skal være forebyggende og møde de socialt udsatte i øjenhøjde. Vi skal nå de socialt udsatte børn allerede i vuggestuen, møde narkomanerne i fixerummene og få de hjemløse i tale på gaden. I mødet med de socialt udsatte skal fordomsfrihed være nøgleordet. Prostituerede hjælpes ikke videre af vores fordømmelse, ligesom fattigdom ikke forsvinder ved ikke at tale om det.

Det er på tide, at Radikale Venstre igen brænder igennem med en stærk og indigneret stemme for social ansvarlighed. Socialpolitikken skal støves af og frem i lyset. Der hører den hjemme.

Christina Bach Harboe
Forretningsudvalgsmedlem
Radikal Ungdom

Boost til elbiler

Salget af miljøvenlige elbiler halter. Det er et stort problem, fordi det bliver umuligt at nå målet om at gøre den danske energiforsyning CO2-fri inden 2050 uden en langt mere grøn transportsektor.

Derfor foreslår Radikale Venstres klimaordfører Rasmus Helveg, at den offentlige bilpark fra 2015 skal have en fjerdedel elbiler eller andre grønne biler. Da bilparken inkluderer både biler fra stat, kommuner og regioner, mener Rasmus Helveg, at det vil sætte voldsomt gang i udviklingen.

Transportsektoren tegner sig i dag for godt en fjerdedel af Danmarks CO2-udslip.

Kultur til alle

Den radikale kulturminister Uffe Elbæk har fremsat tre sigtelinjer, der skal guide hans fremtidige arbejde som minister. Først og fremmest skal der fokuseres på digitalisering, da den digitale revolution ifølge ministeren kommer til at udfordre alle aspekter af kulturlivet.

Dernæst skal der sættes på mangfoldighed, da kulturverdenen i dag har alt for få kvindelige og unge repræsentanter i de magtfulde kulturbestyrer.

Endelig vil Uffe Elbæk med sigtelinjen *Kultur Danmark* arbejde for, at der findes god og spændende kunst overalt i Danmark.

Kom til fællesudvalgsdag

3. november er det atter tid til den halvårslige fællesudvalgsdag på Hotel Nyborg Strand. Her samles landsforbundets programudvalg, dialogfora og folketingsmedlemmer for at diskutere radikal politik på en lang række områder. Kontakt udvalgskoordinator Hanne Jakobsen, hvis du ønsker at være med, f.eks. på tlf. 49 22 51 81 eller hanne.e@jakobsen.mail.dk

Derudover sendes en række politiske programmer i høring i kommuneforeningerne i løbet af efteråret, bl.a. 'Forebyggelse og Sundhed' og 'Kirkeforfatning og andre trossamfund' (5. til 26. oktober) og 'Brugerbetalning i sundhedsvæsenet' og 'Arkitektur og planlægning' (17. november til 8. december).

R modtager pris

Radikale Venstre er blevet kåret som modtageren af årets DVCA-pris. Prisen bliver uddelt af DVCA, som er den danske venture- og kapitalfundsforening. Radikale Venstre får prisen for sin kamp mod iværksætterskatten, som partiet har kæmpet imod siden indførelsen i 2009. Kampen bar frugt i forbindelse med sommerens skattereform, hvor iværksætterskatten blev endeligt skrottet.

Radikale Venstres formand Klaus Frandsen var til stede ved prisoverrækkelsen. Han kalder prisen for "et kæmpe skulderklap" til Radikale Venstres kamp mod skatter, der hæmmer udviklingen af nye arbejdspladser i landet.

(Foto: Jesper Boe Jensen)

Livet i Korsgade

Liv Holm Andersen ved hvad hun snakker om, når hun deltager i debatten om udsatte boligområder. Som den eneste MF'er bor hun nemlig i almennyttigt boligbyggeri. Radikal Politik tog en tur med Liv i Korsgade, hvor hun bor – kvarteret der optræder på den såkaldte ghettoliste.

Af Jesper Boe Jensen

Vi møder Liv, Radikale Venstres integrations- og boligordfører, foran hendes opgang, halvvejs nede af Korsgade på Nørrebro. Gaden ligger blot 2 km fra den unge MF'ers arbejdsplads Christiansborg, men her er et helt andet leben. Kvarteret summer af liv og mangfoldighed. Midaldrende kvinder med tørklæder, hvidlødede pensionister, unge teenagere, der grinende råber til hinanden tværs over gaden.

Liv bor i en treværelseslejlighed i det almennyttige boligbyggeri FSB Blågården. Lejligheden deler hun med to andre unge radikale kvinder, Anna Mee Allerslev, Beskæftigelses- og integrationsborgmester i København og Amalie Sofie Jensen, næstformand i Hovedstadens Radikale Venstre. Liv flyttede til kvarteret efter devisen "Hvis ikke jeg vil bo i et 'udsat' boligområde, så kan jeg heller ikke forvente, at andre skulle have lyst". Og hun er hurtigt blevet glad for nabolaget:

"Jeg elsker Nørrebro – det er et fantastisk sted at bo. Der er så mange muligheder og en meget farverig hverdag. Jeg elsker, at der altid er mennesker på gaden. Det er rart og trygt, når man kommer sent

hjem fra arbejde eller en aften ude. Og FSB Blågården er et virkelig hyggeligt boligområde med små gårdhaver og legende børn."

Liv fører os ned gennem Korsgade. Området er en eklektisk blanding af stilarter. Her er både 1800talsarkitektur, røde boligblokke fra 70'erne og den ultramoderne Korsgadehal i jern og glas. Her er antikke granitskulpturer, graffiti og husmure tæt beklædt med paraboler. Liv er glad for livet i Korsgade. Derfor er den radikale ordfører da også uforstående overfor, hvorfor området blev placeret på den forrige regerings ghetto-liste over 29 "huller i Danmarkskortet", som daværende statsminister Lars Løkke kaldte det fra Folketingets talerstol i 2010:

"Jeg kunne godt tænke mig at vide, om Løkke nogensinde har sat sine ben hos os i Blågården – eller for den sags skyld i Gellerupparken i Aarhus, som også er på listen, og hvor jeg som frivillig er kommet rigtig meget – for det er godt nok ikke en beskrivelse, jeg kan genkende."

Liv stiller sig ved stakittet, der afgrænser Blågårdens køkkenhave. Det lille område ligner noget fra en kolonihavedrøm. Her dyrker beboerne grøntsager, krydderurter og andre afgrøder. Rundt om haven vokser nåle- og løvtræer og strækker sig idyllisk mod den blå septemberhimmel. I baggrunden høres leg og tumult fra den nærliggende børnehaven. Liv er ked af, at området trækkes ned ved at blive beskrevet som en ghetto af myndighederne:

"Ordet "ghetto" stammer fra det hebræiske "ghet", som betyder adskillelse. Det har intet at gøre med den målsætning, vi har om sameksistens og inklusion. Derfor synes jeg ikke som VKO (Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, red.), at "ghetto"-begrebet er "at kalde en spade for en spade"; det er derimod at stigmatisere nogle områder unødvendigt."

Debatten om ghettoer er bluset op igen efter urolighederne i Vollsmose i sensommeren. Det har fået flere politikere på banen med forslag om stram-

ninger i udlændingepolitikken, skærpede straffe og nedrivning af boligblokke. I samme ombæring er den radikale holdning til "ghetto"-begrebet blevet kritiseret for blot at være 'politisk korrekthed'. Det giver Liv ikke meget for:

"Det er meget nemt at affeje noget ved at give det mærkaten "politisk korrekt". Men det ændrer bare ikke på, at man med betegnelsen "ghetto" taler områder og dets beboere ned og gør dem uattraktive for ressourcepersoner. Derfor understøtter et ordentligt sprog altså de sociale tiltag, som vi sætter i gang i områderne."

Ifølge Liv løser ghetto-lister, snak om hjemsendelser eller nedrivningsplaner ikke udfordringerne i Danmarks udsatte boligområder. Vejen frem er derimod en forbyggende social indsats:

"Mennesker skal opleve, at de tages seriøst og tilbydes en positiv plads i samfundet. Vi skal have flere unge i uddannelse og job, noget regeringen både med reformer og ungepakke jo har taget fat på. Og så skal vi have tidligere og bedre tag i børn, der vokser op i udsatte familier, og give dem de rigtige tilbud. I Aarhus, hvor jeg er valgt, er der fx. et rigtig godt projekt, hvor ungdomsklubben i samarbejde med lokale virksomheder skaber fritidsjob til de unge fra Gellerupparken. Sådan noget skal vi have meget mere af, for vi er nødt til at skabe alternativer til bander og ballade."

Liv viser os ned til Blågårds Plads, et stort, kvadratisk areal, der fungerer som indgangsport til FSB Blågården. Her er cafeer, restauranter, et bibliotek og et kulturhus blandt attraktionerne. Den radikale MF'er har da heller ingen flytteplaner lige foreløbigt:

"Jeg kunne sagtens forestille mig at blive boende her. Også når jeg får min egen familie. For mig er det ikke en "ghetto", ikke et "udsat" boligområde men derimod et udvalgt boligområde. Hvor der er tryghed, søde naboer og muligheder. Der er også ting, der skal tages hånd om, men det vil jeg egentlig gerne være en del af."